

BIBLIAI ÜNNEPEK AZ ÚJSZÖVETSÉGBEN

- Süveges Imre -

Bibliai ünnepek, általános ünneplési alapelvek az Igéből. Isten gondolkozása erről a témáról. Családi ünnepek, születésnapok, nemzeti ünnepek stb.

Fontos, hogy ne azért gyakorold ezeket az ünnepeket, mert ezt mondták, mások is így cselekedtek, vagy megszokásból.

Legyen egy bibliai kijelentésed, megértve Isten gondolkodását és ebből adódóan hitből, belső meggyőződésből cselekszel!

Az emberi élet főbb állomásait végig kísérő újszövetségi gyülekezetben is gyakorolt ünnepek:

- Gyermekek bemutatás
- Beméritkezés, szövetség Istennel
- Úrvacsora
- Esküvő, menyegző
- Temetés, földi életút lezárása

1. Gyermekek bemutatás:

Az ember születése utáni első fontos ünnepi esemény.

Ószövetségi gyakorlatból nő ki az újszövetségi, mai gyermekbemutatás:

1Móz. 17, 12;

Nyolcnapos korában körül kell metélni nálatok minden fiúgyermeket nemzedékről nemzedékre, akár a házban született, akár pénzen vásárolták valami idegentől, aki nem a te utódaid közül való.

A fiúknál nyolcnapos korában a körülmetélés szertartása a szövetségbe való bevonást jelentett.

3Móz. 12, 2-7;

*Így szólj Izráel fiaihoz: Ha egy asszony fogan, és fiút szül, tisztátalan lesz hét napig, ugyanolyan tisztátalan, mint a havi tisztulás idején. A nyolcadik napon metéljék körül a fiú szeméremteste bőrét. **Még harminchárom napig maradjon otthon az anya, míg megtisztul a vértől.** Semmiféle szent dolgot nem érinthet, a szent helyre sem mehet be, míg el nem telnek tisztulásának a napjai. Ha pedig leányt szül, két hétig lesz olyan tisztátalan, mint a havi tisztuláskor, és **hatvanhat napig kell otthon maradnia, míg***

megtisztul a vértől. Amikor eltelnek a fiú vagy leány miatti tisztulásának napjai, **akkor vigyen el egy esztendőös bárányt égőáldozatul, egy galambfiókát vagy egy gerlicét pedig vétekáldozatul a kijelentés sátrának a bejárata elé, a paphoz. Az pedig mutassa be az ÚR színe előtt, és végezzen engesztelést az asszonyért,** akkor tisztává lesz a vérfolyás után. Ez a törvény vonatkozik a fiút vagy leányt szülő asszonyra.

Tehát az ószövetségi gyakorlat megkülönböztette a fiukat és a lányokat. Krisztusban ez be lett töltve. Nem kell áldozatott bemutatnunk, mert egyetlen áldozatával tökéletessé tette a szenteket! A fiuknál két esemény volt, a körülmetélés, névadás és a bemutatás szertartása.

Így csak a bemutatás szükségessége jött át az újszövetségi gyakorlatba.

Az időpont meghatározás vallási jellege alól is szabadok vagyunk, egyedül egészségügyi szempontból jó egy hónapot adni a regenerálódásra az édesanyáknak, ezután történhet a bemutatás!

Utólagosan is szabadságunk van rá, hogy bemutassuk a gyermekeket!

Jézus Krisztus gyermek bemutatása követendő minta napjaink gyülekezetében:

Lk. 2, 21-40;

Amikor a nyolc nap elmúlt, és körül kellett őt metélni, a Jézus nevet adták neki, ahogyan az angyal nevezte őt, mielőtt még anyja méhében megfogant. Amikor leteltek a tisztulásnak a Mózes törvényében megszabott napjai, felvitték Jézust Jeruzsálembe, hogy bemutassák az Úrnak, Jézus betöltötte a Törvényt értünk is, hogy bennünket bevigyen a kegyelem korszakába! amint meg van írva az Úr törvényében, hogy **„minden elsőszülött fiúmagzat az Úrnak szenteltessék;”** és hogy áldozatot adjanak az Úr törvényében foglalt rendelkezés szerint: **„egy pár gerlicét vagy két galambfiókát.”** Íme, élt egy ember Jeruzsálemben, akinek Simeon volt a neve. Igaz és kegyes ember volt, várta Izráel vigasztalását, és a Szentlélek volt rajta. Azt a kijelentést kapta a Szentlélektől, hogy nem hal meg addig, amíg meg nem látja az Úr Krisztusát. **A Lélek indítására elment a templomba, és amikor a gyermek Jézust bevitték szülei, hogy eleget tegyenek a törvény előírásainak, akkor karjába vette, áldotta az Istent, és ezt mondta:** „Most bocsátod el, Uram, szolgádat beszéded szerint békességgel, mert meglátták szemeim üdvösségedet, amelyet elkészítettél minden nép szeme láttára, hogy megjelenjék világosságul a pogányoknak, és dicsőségül népednek, Izráelnek.” **Apja és anyja csodálkoztak a róla mondottakon, Simeon pedig megáldotta őket, és ezt mondta** anyjának, Máriának: „Íme, ő sokak elesésére és felemelésére rendeltetett Izráelben, és jelül, amelynek ellene mondanak, - a te lelkedet is éles kard járja majd át -, hogy nyilvánvalóvá legyen sok szív gondolata.” Volt ott egy próféta is, Anna, Fánuel leánya, Áser törzséből. Nagyon előrehaladott korú volt; csak hét évig élt férjével hajadonkora után, és már nyolcvannégy éve özvegyasszony volt. Nem távozott el a templomból, mert böjtöléssel és imádkozással szolgált éjjel és nappal. **Abban az órában ő is odaállt, hálát adott az Istennek, és beszélt róla mindazoknak, akik várták Jeruzsálem megváltását.** Miután mindent elvégeztek az Úr törvénye szerint, visszatértek városukba, a galileai Názaretbe. **A gyermek pedig növekedett és erősödött, megtelt bölcsességgel, és az Isten kegyelme volt rajta.**

Az újszövetségi gyermek bemutatás főbb elemei; (6 fontos elem)

Görög: *Parisztémi, parisztamó; Jelentése: Melléállít, odaállít, előállít, odaad, rendelkezésre bocsát, bemutat* –

A szavak jelentése jól szemlélteti a valóságos tartalmát a gyermek-bemutatásnak!

- **„Körülmetélés”** – **Bevonni a gyermeket** a Krisztus által létrehozott újszövetség védelme és áldása alá.
Gal. 5, 6;
Mert Krisztus Jézusban nem számít sem a körülmetélkedés, sem a körülmetéletlenség, csak a szeretet által munkálkodó hit.
- **Névadás** és a gyermek nevének kihirdetése. Bibliai gyakorlat – nevek tartalmi és prófétai jelentése. Megfontolt, átimádkozott névválasztás.
„...a Jézus nevet adták neki, ahogyan az angyal nevezte őt, mielőtt még anyja méhében megfogant.” Névadás Isten akaratával összhangban!
(Jézus = „az Úr a szabadulás, megmenekülés, üdvösség”!)
- **„...az Úrnak szenteltessék;”**- „megszentelt, Isten tulajdona, számára elválasztott, odaadni neki, felajánlani az Úrnak”- jelentésű szó!

Fontos ezt megtennünk hit által az Úrnak, aki ezt komolyan veszi!

1Sám. 1, 26-28;

*Az asszony ezt mondta: Kérlek, uram! A te életedre esküszöm, uram, hogy én vagyok az az asszony, aki itt állt melletted és imádkozott az ÚRhoz. **Ezért a gyermekért imádkoztam, és az ÚR teljesítette kérésemet, amit kértem tőle. Én viszont felajánlom az Úrnak. Legyen egész életére felajánlva az Úrnak!** És ott imádták az URat.*

1 Sám. 2, 26;

A gyermek Sámuel pedig folytonosan növekedék és kedves volt mind az Úr, mind az emberek előtt.

Következményei ugyanazok, mint Jézusnál!

Az Úrnak felajánlott gyermek az Isten embere lett. Isten komolyan veszi felajánlásunkat, fontos, hogy szülőként tudatában legyünk felajánlásunk jelentőségének! Érdemes erről megkérdezni a szülőket.

- **„...akkor karjába vette, áldotta az Istent, és ezt mondta:... , ...hálát adott az Istennek,...”** Megköszönni, hálát adni, áldani az Urat a megszületett gyermekért!
- **„...Simeon pedig megáldotta őket, és ezt mondta...”** Megáldani a gyermeket a szülőkel egyetemben! Megáldani jelentése: „Jót, jól mondani, üdvhozó erőket felszabadítani”!
- **Prófétáltak a gyermek felett!** Kihirdetett mennyei jövőkép egy szelete!
Amennyiben a Szent Szellem mond valamit kihirdetni felette. Kérni Igét a gyermek jövőendő életútjával kapcsolatban és azt is kihirdetni!

A gyermekbemutatás következményei:

„A gyermek pedig növekedett és erősödött, megtelt bölcsességgel, és az Isten kegyelme volt rajta.”

- Isten áldása alatt egészségesen növekedett testileg, lelkileg és szellemileg.
- Megerősödött testi, lelki, szellemi szinten egyaránt, Isten ereje volt rajta.
- **Megtelt** Isten bölcsességével, mennyei tartalommal
- Isten kegyelme, öröme, jóindulata volt rajta

Mi is Jézus nyomdokain járhatunk gyakorolva a gyermekbemutatás Bibliai igazságát és ezeket fogja eredményezni gyermekeink életében is!

Amikor a földön valahol egy gyermeket bemutatnak a mennyben az Atya következőképpen reagál: (Látható és a láthatatlan világ eseményei)

Amikor mi felajánljuk neki, odaszenteljük, elválasztjuk számára, saját gyermekévé fogadja, felelősséget vállal érte, övének tekinti.

Ez. 16, 8;

Elmentem melletted, és láttam, ... Ezért rád terítettem ruhám szárnyát, és betakartam meztelen testedet. Megesküdtem neked, és szövetségre léptem veled - így szól az én Uram, az ÚR -, és az enyém lettél!

Ézs. 43, 1-7;

De most így szól az ÚR, a te teremtőd, Jákób, a te formálód, Izráel: Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy! Ha vízen kelsz át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok nem sodornak el. Ha tűzben jársz, nem perzselődsz meg, a láng nem éget meg. Isten természetfölötti védelmének ígérete! Mert én, az ÚR, vagyok a te Istened, Izráel Szentje, a te szabadítód! Kárpótlásul adom érted Egyiptomot, Etiópiát és Szebát adom helyetted. Mivel drágának tartalak, és becsesnek, mivel szeretlek, azért embereket adok helyetted, életedért nemzeteket. Jézust adta a gyermekekért! **Ne félj, mert én veled vagyok! Napkeletről visszahozom gyermekeidet, és napnyugatról összegyűjtelek. Ezt mondom északnak: Add ide! - és délnek: Ne tartsd fogva! Hozd ide fiaimat a messzeségből, leányaimat a föld végéről, mindenkit, akit nevemről neveznek, akit dicsőségemre teremtettem, formáltam és alkottam.**

Mennyei ígélet: Amikor felnő a gyermek eltérhet Istentől elindulván a saját feje után, de Isten megígéri, hogy ki fogja szabadítani és visszahozza őket az Úrhoz! Ezáltal Isten dicsőségére tudnak majd élni Isten eredeti tervének megfelelően.

Jn. 17, 10;

és ami az enyém, az mind a tied, és ami a tied, az az enyém, és megdicsőíttetem őbennük.

Isten így gondolkodik amikor azt mondja a gyermekre, hogy Ó az enyém! Közös felelősségvállalás van a szülőkkel. Isten is felelősséget vállal, de a szülőknek is be kell tölteni az övékét, hogy az Úr útjára tanítják a gyermeket!

Ézs.. 49, 15-18; Isten ígéretei;

Megfeledkezik-e csecsemőjéről az anya, nem könyörül-e méhe gyermekén? Ha mások megfeledkeznének is, én nem feledkezem meg rólad! Nem fogja elfelejteni a bemutatott gyermekeket, meg fog emlékezni róluk! **Íme, tenyereembe véstelek be, szüntelen előttem vannak falaid.** Ennek bizonyítékeként felírja a kezére, mint a puskázó kisdíák. **Fiaid hozzád sietnek, pusztítóid és rombolóid pedig kivonulnak belőled. Emeld föl a tekintetedet és nézz körül: mind összegyűltek, eljöttek hozzád. Életemre mondom - így szól az ÚR -, hogy **ékszerként veszed föl valamennyit, magadra aggatod őket, mint egy menyasszony!** A gyermek a szülők részére azt ígéri, hogy ékszer lesz rajtuk, ékességére lesznek a családnak, a szülők büszkeségére!**

Tehát a gyermekbemutatás egy nagyon jelentős esemény, aminek komoly valóságstartalma van. Fontos, hogy a szülők és a szolgálók látással rendelkezzenek erről, hit által betöltve Isten ezen igazságát!

Jelentős eseményről van szó, aminek a gyermek egész életére, sőt az örök életére is hatással van, érdemes ezt jó, ünnepi „csomagolásban” tálalni! „*mint aranyalma ezüst tányéron*” – mennyei tartalom, hozzá illő szép köntösben.

A szolgálók teremtsék meg az ünnepi, igényes környezetet ehhez, a lehetőségekhez képest! Ne legyen közönséges alkalom.

Érdemes az egész családot meghívni erre, ami jó apropót adhat a világi rokonok felé való szolgálatra.

Az alkalomhoz illő ének, zene, vers, köszöntés, virág, ajándék, díszítés, ünnepi öltözet, és a szolgáló köszöntése, imája részei lehetnek a bemutatásnak.

2. **Bemerítkezés:**

A megtérés, újjászületés után személyes szövetségkötés Istennel, Jézus Krisztus által. Fontos ünnepi esemény, amit ne tegyünk hétköznapivá!

Bibliai példák a bemerítkezésre:

Mt. 3, 13-17;

Akkor eljött Jézus Galileából a Jordán mellé Jánoshoz, hogy keresztelje meg őt. János azonban megpróbálta visszatartani őt, és ezt mondta: „Nekem volna szükségem arra, hogy megkeresztelj, és te jössz hozzám?” Jézus így válaszolt: „Engedj most, mert **az illik hozzánk, hogy így töltsünk be minden igazságot.**” Akkor engedett neki. A vízkereszttség a mennyei illem része. Isten igazságának a betöltése. Nyilvánosan, sok ember előtt történt, része volt ez a hitvallásnak, szabadban egy folyónál volt. **A fürdőszobában történő bemerítés nem méltó ehhez a fontos eseményhez!** Amikor pedig Jézus megkeresztelkedett, **azonnal kijött a vízből, és íme, megnyílt a menny, és látta, hogy Isten Lelke galamb formájában aláereszkedik, és őreá száll. És hang hallatszott a mennyből: „Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm.”**

Jézus bemerítkezését elfogadta, lereagálta a menny; rászállt a Szent Szellem, Isten szólt hozzá. A vízkeresztiséget gyakran kísérik hasonló szellemi átélések, megtapasztalások!

Lk. 3, 7-14;

A sokaságnak tehát, amely kiment hozzá, hogy megkeresztelje, ezt mondta: „Viperák fajzata! Ki figyelmeztetett titeket, hogy meneküljete az eljövendő harag elől? Teremjete hát megtéréshez méltó gyümölcsöket, és ne kezdjete azt mondogatni magatokban: Ábrahám a mi atyánk! Mert mondom nektek, hogy az Isten ezekből a kövekből is tud fiakat támasztani Ábrahámnak. A fejsze pedig ott van már a fák gyökerén: ezért minden fa, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágatik, és tűzre vettetik.” A sokaság pedig megkérdezte tőle: **„Akkor hát mit tegyünk?”** János így válaszolt nekik: „Akinek két ruhája van, adjon annak, akinek nincs, és akinek van ennivalója, hasonlóan cselekedjék.” **Vámszedők is mentek hozzá, hogy keresztelje meg őket. Ezek szintén megkérdezték tőle: „Mester, mit tegyünk?”** Nekik ezt mondta: **„Semmivel se hajtsatok be többet, mint amennyi meg van szabva.”** Megkérdezték tőle a katonák is: **„Mi pedig mit tegyünk?”** Nekik viszont ezt felelte: **„Senkit ne bántalmazatok, meg ne zsaroljatok, és elégedjete meg a zsoldotokkal.”**

János mielőtt bemerítette az embereket felkészítette, tanította őket a bemerítés előfeltételeiről, a megtérés gyümölcsterméséről.

Nagyon fontos, hogy felkészítés nélkül ne merítsünk be senkit!

ApCsel. 19, 3-5; Korrigálása a keresztségnek!

*Ezután megkérdezte tőlük: „Akkor hogyan keresztelkedtetek meg?” „A János keresztségével” - válaszolták ezek. Pál ekkor így szólt: „János, amikor keresztelt, megtérést követelt, de azt mondta a népnek, hogy abban higgyenek, aki utána jön, azaz Jézusban.” **Amikor ezt meghallották, megkeresztelkedtek az Úr Jézus nevére.***

Amikor valaki nem helyes keresztségben részesült Pál ezt korrigálta!

Pl. Gyermekek-keresztség, stb.

Az újszövetségi gyülekezetben a bemerítés Krisztus parancsának való engedelmesség, **ezt a szolgálók az Úr Jézus Krisztus nevében végzik!**

ApCsel. 10, 48;

És úgy rendelkezett, hogy keresztelkedjenek meg a Jézus Krisztus nevében. Ők pedig megkérték, hogy maradjon náluk néhány napig. Apostoli rendelet, ami érvényes ma is!

Pl. Kiegészítő keresztség gyakorlata, újrabemerítés amikor valaki eltér az Úrtól és újból teljes szívvel megtér

- A bemerítést meg kell előznie egy bűnvallásnak. **Mt. 3, 5-6;**
Akkor kiment hozzá Jeruzsálem, egész Júdea és a Jordán egész környéke; és amikor megvallották bűneiket, megkeresztelte őket a Jordán folyóban.
Tömeg előtti nyilvános bemerítés, amit a bűnvallás előzött meg!

- A bemerítés ünnepének fontos része a hitvallás! Ami tartalmazhat egy személyes bizonyosságtételt, valamint egy közös megvallást, amikor kinyilvánítjuk hitünk alapjait.

ApCsel. 8, 34-38;

*Az udvari főember megkérdezte Fülöptől: „Kérlek, kiről mondja ezt a próféta? Önmagáról vagy valaki másról?” **Fülöp beszélni kezdett, és az Írásnak ebből a helyéből kiindulva hirdette neki Jézust.***

Bemerítési felkészítés, Alfa kurzus..

*Amint tovább haladtak az úton, valami vízhez értek, és így szólt az udvari főember: „Íme, itt a víz! **Mi akadályozza meg, hogy megkeresztelkedjem?”** (Ezt mondta neki Fülöp: „Ha teljes szívedből hiszel, akkor lehet.” Ő pedig így válaszolt: „**Hiszem, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia.**”) Hitvallás! Megparancsolta, hogy álljon meg a hintó, és leszálltak a vízbe mind a ketten, Fülöp és az udvari főember, és megkeresztelte őt.*

Bemerítés tartalmi részéről később kapnak tanítást a képzésen. Feltételei, akadályai, stb.

3. Úrvacsora:

Az Úrvacsora Jézusi mintán alapuló megemlékezési alkalom, amikor az újszövetségről emlékezünk meg, amit Jézus saját vérével szerzett számunkra, amibe a megtérés és vízkeresztség által kerültünk!

Az első gyülekezetek rendszeres gyakorlata volt, ami az első időkben együtt haladt az agapé-közös étkezéssel.

Tartalmi részéről a 12 alappillérben tanulunk.

Lk. 22, 14-20;

Amikor eljött az óra, **asztalhoz telepedett az apostolokkal együtt**, Az Úrvacsora asztalközösség Jézus és tanítványai között. Tehát csak azok vehetnek Úrvacsorát, akik már bementek, benne vannak a szövetségben! és ezt mondta nekik: „Vágyva vágytam arra, hogy szenvedésem előtt megegyem veletek ezt a húsvéti vacsorát. Mert mondom nektek, hogy többé nem eszem ebből a húsvéti vacsorából, **amíg csak be nem teljesedik ez az Isten országában.**” Itt még prófétai cselekedett, nálunk már beteljesedett igazság, Krisztus halála és feltámadása! Azután **vette a poharat, hálát adott, és ezt mondta: „Vegyétek, és osszátok el magatok között.** Az Úrvacsora kiosztása a szolgálók felelőssége, mielőtt ezt teszik Hálát adnak Jézus krisztus megváltásáért! **A vacsora Középpontjában Krisztus halála és feltámadása áll!** Mert mondom nektek, hogy nem iszom mostantól fogva a szőlőtő terméséből, amíg el nem jön az Isten országa.” És vette a kenyeret, hálát adott, megtörte és e szavakkal adta nekik: „Ez az én testem, amely tiérettetek adatik: **ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.**” Ünneppontjában a megemlékezés áll: Itt Jézus megváltói munkájára és annak személyes következményeire emlékezünk! Hasonlóképpen vette a poharat is, miután megvacsoráltak, és ezt mondta: „**E pohár az új szövetség az én vérem által, amely tiérettetek ontatik ki.** Véröntés által megkötött újszövetséges emlékvacsora!

Ezek az Igék voltak az alapjai az első gyülekezetek rendszeres Úrvacsorájának.
Milyen rendszeresség? Heti, havi gyakorlat.

Az Ünneplés fajsúlyos alkalom kell, hogy legyen, önvizsgálattal egybekötve;

1Kor. 11, 23-31;

Mert én az Úrtól vettem, amit át is adtam néktek, hogy az Úr Jézus azon az éjszakán, amelyen elárultatott, vette a kenyeret, és hálát adva megtörte, és ezt mondotta: „Vegyétek, egyétek, ez az én testem, amely tiérettetek megtöretik, ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.” Hasonlóképpen vette a poharat is, miután vacsoráltak, és ezt mondta: „**E pohár amaz új szövetség az én vérem által, ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre.**” **Mert valamennyiszer (utal a rendszerességre) eszitek e kenyeret, és isszátok e poharat, az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljön.** Az Úr visszajöveteléig kel gyakorolnunk ezt. **Azért, aki méltatlanul eszi az Úr kenyerét, vagy issza az Úr poharát, vétkezik az Úr teste és vére ellen.** Méltatlanná úgy lehet az ember, ha nincsenek lerendezve a bűnei. **Vizsgálja meg azért az ember önmagát, és úgy egyék abból a kenyérből, és úgy igyék abból a pohárból.** Mert aki úgy eszik és iszik, hogy nem becsüli meg az Úrnak testét, ítéletet eszik és iszik önmagának. Önvizgálat, magunk megítélése, hogy ne essünk ítélet alá! **Ezért erőtlenek és betegek közöttetek sokan, és ezért hálnak meg számosan.**

Felelősségünk az Úrvacsorában, ha tartalom nélkül vesszük, testi, lelki erőtlenségek, betegségek jönnek be az életünkbe!

Mert ha mi magunk ítélnénk meg önmagunkat, nem esnénk ítélet alá.

Az Úrvacsorakor vörös bort, vagy vörös szőlőlét adunk, kis pohárkában (ez higénikusabb, mint egy nagyobb pohárból sokan isznak), valamint ostyát, kenyeret kis darabokban.

Egy szolgáló vezeti ezt a részét az Istentiszteletnek, emlékeztetve a bibliai tartalomra és a bűnbánatra!

4. **Esküvő, menyegző:**

Két ember Isten akarata szerint örömteli egymásra találása, majd szövetségre lépnek egymással Isten és emberek előtt.

Házasság:

Isten terve az emberek számára, bemutatva a Szentháromság Istenének harmóniáját. Első házasságot Isten szerezte és adta össze őket!

Utána ezt a feladatot Isten embereinek adta.

Bibliai példák a menyegzőre:

Jézus példázata bemutatja a Mennyei Atya menyegzői kultúráját. Természetesen a példázatnak van egy célzott üzenete is!

Mt. 22, 1-5, 10-11;

*Megszólalt erre Jézus, és ismét példázatokban beszélt hozzájuk: „Hasonló a mennyek országa egy királyhoz, aki menyegzőt készített a fiának. A Bárány menyegzőjének előképe; az apa készíti el a fiának, ami egy jelentős örömnép, nem egy hétköznapi rendezvény. Elküldte szolgálait, hogy hívják össze a meghívottakat a menyegzőre, de azok nem akartak elmenni. Meghívókat küldenek szét. Ekkor más szolgálókat küldött, akikhez így szólt: Mondjátok meg a meghívottaknak: **Íme, elkészítettem az ebédet, ökreim és hízott állataim levágva, és minden készen van: Jöjjetek a menyegzőre!** A rendezvényre bőséges étel és ital lett előkészítve, nagy lakoma! **Kimentek a szolgálók az utakra, összeszedtek mindenkit, akit csak találtak, gonoszokat és jókat egyaránt, és megtelt a lakodalmas ház vendégekkel. Teltházás alkalom. Amikor a király bement, hogy megtekintse a vendégeket, meglátott ott egy embert, aki nem volt menyegzői ruhába öltözve; Az ünnepelelt párnál, a vendégeknél is ünnepi öltözet! Isten egy ilyen Atya, aki menyegzőt rendez a fiának, ez egy helyes szülői magatartás példája mindenki előtt.***

Jel. 19, 7-9;

Örüljünk és ujjongjunk, és dicsőítsük őt, mert eljött a Bárány menyegzője, felkészült menyasszonya, és megadatott neki, hogy felöltözzék fényes, tiszta gyolcsba. Ez a gyolcs a szentek igaz cselekedeteit jelenti. Így szólt hozzám: „Írd meg: Boldogok, akik hivatalosak a Bárány menyegzőjének vacsorájára!” Ezt is mondta nekem: „Ezek az Isten igaz igéi.”

Az esküvő jelentős örömnép, ahol már felkészítették és felöltöztették a menyasszonyt, boldogok, akik kaptak meghívást erre a nem mindennapi alkalomra!

Az esküvő előtt a felkészítés nagyon fontos;

- Jegyes-oktatás; Vannak jó anyagok erre (pl: Alfa Házaskurzus)
- Személyre szabott beszélgetések
- Segítség az esküvői előkészületekbe

Felkészítés nélkül nem adunk össze senkit! Általános és fontos szabály, mert az emberek nagytöbbségének nincs egészséges képe a házasságról!
Egy igényes esküvői kultúrát alakítsunk ki, ami nemcsak pénz kérdése!

Üdvözlő ének a király menyegzőjére.

Zsolt. 45, 1-4;

*Az éneklőmesternek a sosannimra, Kóráh fiainak tanítása; **ének a szerelmetesről. Fölbuzog szívem szép beszédre.** Mondom: művem a királynak szól. Nyelvem gyors írónak tolla. Szébb, szébb vagy az ember fiainál, kedvesség ömledez ajakidon, azért áldott meg az Isten örökké. Kösd derekadra kardodat vitéz! Dicsőségedet és ékességedet.*

A menyegzőre saját dalt írtak személyre-szabottan és azt énekelték. A zene éneklés, dicséretnek nagy szerepe van az ünneplésben!

Az esküvőkön jó a dicséret, de különösen szép, ha egyedi dalok, alkalomhoz illő dalok, zenék vannak, amelyek eltérnek a megszokottól!

Ezentúl „szép, kedves” beszédek, köszöntések hangzanak el az ifjú pár felé!

Zsid. 13, 4;

Legyen megbecsült a házasság mindenki előtt, és a házassélet legyen tiszta! A paráznákat és a házasságtörőket pedig ítéletével sújtja az Isten.

Az ünnepi alkalom minden részlete tükrözze vissza ezt a bibliai kijelentést! Legyen megbecsült a házasság mindenki előtt! Még akkor is ha ezek a fontos bibliai értékek devalválódtak a világ előtt! Az emberek jelentős része rossz mintákat látott, ezért különösen fontos ez!

Mal. 2, 14-16;

*Ezt kérdezitek: Miért nem? - Azért, mert az ÚR a tanúja annak, hogy hűtlen lettél ifjúkorodban elvett feleségedhez, **pedig ő a társad, feleséged, akivel szövetség köt össze.** Egy ember se tesz ilyent, akiben maradt még lélek. De mire is törekszik az ember? Arra, hogy utódot kapjon Istentől. **Vigyázzatok azért magatokra, és ne legyetek hűtlenek ifjúkorotokban elvett feleségetekhez! Gyűlölöm azt, aki elválík feleségétől - mondja az ÚR, Izráel Istene -, mert erőszak tapad ruhájára - mondja a Seregek URa. Vigyázzatok magatokra, ne legyetek hűtlenek!***

Péld. 2, 17;

A ki elhagyja az ő ifjúságának férjét, és az ő Istenének szövetségéről elfelejtkezik:

Az Ige világosan úgy mutatja be a házasságot, mint szövetségekötési alkalmat ami a két fél között Isten és az emberek előtt össze lett kötve.

A szövetség bibliai értelmezése: Egy életre elkötelezett kapcsolat, ahol a felek jogokkal és kötelességekkel, áldásokkal és védelemmel bírnak!
Minden igehely a szövetség tükrében magyarázza a házastársi kapcsolatot. („nem ura a testének, kötelezettségét teljesítse” stb.)

A keresztény esküvők, menyegzők ezeknek az Igéknek a fényében legyenek megtartva!

Ünnepi alkalom menete tartalmazza:

- Ünnepi ének, zene, dicséret, alkalmi dalok
- Kedves, szép, bátorító beszédek, köszöntések a párnak
- Igehirdetés (az ünnepi alkalom tartalmához kapcsolódik, továbbá az evangéliumot érdemes kihirdetni a nem hívő meghívottak részére!)
- Szövetségkötés, fogadalom-megvallás, Úrvacsora, gyűrűk felhúzása
- Áldás kézzel
- Gyűjtés az ifjú pár részére
- Ünnepi étkezés, lakoma
Ezen túl lehet még díszíteni, de ezek az elemek mindenképpen szerepeljenek benne! Fontos, hogy ne legyen túl hosszú az ünnepi istentisztelet!
Az étkezésnek több fajtája lehetséges, mindez függ a pár pénzügyi lehetőségeitől
- Mindenki hivatalos egy állófogadásra
- Az Istentisztelet nyitott, de csak a meghívottak mennek a lakomára
- Ennek többféle kombinációja lehetséges. Fontos, hogy a gyülekezet –különösen a rászorultabbaknál adjon segítséget az esküvő megszervezéséhez.

Alkohol fogyasztás az esküvőkön:

Nagyfokú óvatosságra intenek mindenkit, a társadalomban elterjedt nagymértékű alkoholizálás miatt.

Fontos, hogy mi másképpen ünnepeljünk, mint a világ!

Mindent szabad nékem, de nem minden használ! Nincs tiltás az Igében, de bölcsességgel kezeljük és óvatossággal.

A szolgálók jó példája fontos! A résztvevők között sokféle ember van; frissen szabadult az alkohol fogságából, fiatalok, stb.

Önkorlátozás, hogy másokat meg ne botránkoztassunk!

1Kor. 14, 40;

Azonban minden illendően és rendben történjék.

Ez különösen igaz az esküvőkre!

5. Temetés:

Világi szokások; gyász, szomorúság, sírás, rívás, jajveszékelés, gyász, öltözet stb.. Mint akiknek nincs reménységük! **Bibliai útmutatás.**

Mk. 16, 9;

*(A hét első napján, korán reggel, miután feltámadt, először a magdalai Máriának jelent meg, akiből hét ördögöt űzött ki. Ő elment, és megvitte a hírt követőinek, **akik gyászoltak és sírtak.** Amikor ezek meghallották, hogy ő él, és hogy Mária látta, **nem hitték el.***

Halálesetnél teljesen normális a földi világnak megfelelő a gyász és a sírás. Viszont a tanítványoknak nem volt kijelentésük, vagy legalábbis nem fogták Jézus prófétai szavait, ezért nem volt hitük és jövőképük.

Ebből adódóan a gyász és sírás magában hordozta a reménytelenséget, egy korszak lezárását és a „hogyan tovább” bizonytalan érzését.

Már nem tudtak a régiek lenni, mert Jézus mellett teljesen megváltoztak, de nem látták a jövőt, hiszen akire építkeztek az meghalt. Amikor mi nem látjuk a jövőt, Istennél kész van a dicsőséges folytatás, nála mindig van folytatás.

Amikor a hívő embernek világos kijelentése van a jövőről akkor nincs rajta a reménytelen jövő miatt érzett fájdalom, „csak az elvesztés fájdalma!”

Jel. 21, 3-5; A menny végső megoldása a halállal!

Hallottam, hogy egy hatalmas hang szól a trónus felől: „Íme, az Isten sátora az emberekkel van, és ő velük fog lakni, ők pedig népei lesznek, és maga az Isten lesz velük; és letöröl minden könnyet a szemükről, és halál sem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak.” A trónuson ülő ezt mondta: „Íme, újjáteremtek mindent”. És így szólt: „Írd meg, mert ezek az ígék megbízhatók és igazak!” A halál minden következményeivel eltöröltetik, és az emberek örökre megvigasztaltatnak.

Ézs. 61, 1-3; A Messiási felkenetés része a gyászolók megvigasztalása!

*Uramnak, az ÚRnak lelke nyugszik rajtam, mert **felkent engem az ÚR. Elküldött, hogy örömhírt vigyek az aláztatásoknak, bekötözsem a megtört szíveket, szabadulást hirdessek a foglyoknak, és szabadon bocsátást a megkötözötteknek. Hirdetem az ÚR kegyelmének esztendejét, Istenünk bosszúállása napját, vigasztalok minden gyászolót. Hamu helyett fejdísz adok Sion gyászolóinak, gyászfátyol helyett illatos olajat, a csüggedés helyett örömeiket. Igazság fáinak nevezik őket, az ÚR ültetvényének: őt ékesítik.***

Krisztus küldetésében – az evangélium hirdetésében - fontos szerepet kapott a gyászolók vigasztalása. A mi evangéliumunknak is tartalmazni kell ezt!

Gyász kettős értelmű az Igében: Bűnbánatot, és valóságos gyászt jelent.

Préd. 3, 4;

Megvan az ideje a sírásnak, és megvan az ideje a nevetésnek. Megvan az ideje a gyásznak, és megvan az ideje a táncnak.

Mindennek megvan az ideje az Ige szerint, és annak az időnek megfelelően kell cselekednünk. Ha valakinek az életében a gyásznak van ideje, akkor a vigasztalásnak és a sebek bekötözésének van helye nála és nem a táncnak és nevetésnek! Imádkozni a gyászolóért, mert mély traumát, lelki sérülést él meg a halálesettel, ezt az időszakot az ellenség szereti kihasználni, hogy szellemi teher alá vigye az embereket!

(gyász, keserűség, önsajnálát, elutasítottság, depresszió, reménytelenség stb.. szellemei kezdik el gyötörni a gyászolót!)

1Krón. 7, 22;

Apjuk, Efraim sokáig gyászolt, ezért elmentek hozzá a testvérei, hogy megvigasztalják.

Amikor ideje volt a gyásznak akkor a testvérek (vértestvérek és Krisztusban testvérek) mellette voltak vigasztalták, erősítették.

Ez fontos és szükséges testvéri magatartás!

Zsolt. 30, 11-13;

Hallgass meg, URam, kegyelmesen, légy segítségemre, URam! Gyászomat örömmel fordítottad, leoldoztad gyászruhámat, és örömből öltöztettél. Ezért szüntelen zeng neked a szívem, örökké magasztallak, URam, Istenem!

Ha a gyászoló az Úr segítségét kéri és igénybe veszi, akkor természetfölötti megvigasztaltatásba lesz része és erőt kap Istentől a nehéz időszak átvészelésére. Átfordul a helyzet és egy még jobban Istent szerető, dicsőítő emberré lesz!

Néhány példa Isten embereinek halálára és temetésére:

- **2Sám. 1, 11-27; Saul temetése, Dávid gyásza**

Akkor Dávid megmarkolta a ruháját, és megszagatta; ugyanígy a vele levő emberek is. Zokogva gyászoltak és böjtöltek egészen estig Saul miatt és a fia, Jónátán miatt, meg az ÚR népe miatt; Izráel háza miatt, mert fegyver által hulltak el. Dávid ezzel a gyásznéppel siratta el Sault és fiát, Jónátánt. Dalban mondta el a temetési prédikációt, és meghagyta, hogy tanítsák meg Júda fiait is erre az újdalra, amely meg van írva a Jásár könyvében: Izráel ékessége elesett halmaidon! Ó, hogy elhullottak a hősök!

Saulról, mint hősről emlékeznek, nem az életének rossz periódusát emlegeti, hanem a jó időszakokat! Mi is így emlékezünk meg az emberek pozitív dolgairól temetési beszédeinkben. Dávid nem egy általános személytelen prédikációt írt és mondott, hanem egy teljesen személyre szabottat!

Ne mondjátok el Gátban, ne hirdessétek Askelón utcáin, hogy ne örüljenek a filiszteusok lányai, ne vigadjanak a körülmetéletlenek lányai! Gilbóá-hegyei, ti áldozatot követelő mezők! Ne hulljon rátok se harmat, se eső! Mert ott érte szégyen a hősök pajzsát, Saul pajzsát nem kenik már olajjal. Sebesültek vérétől, hősök kövérjétől Jónátán íja nem rettent vissza, Saul kardja nem tért vissza dolgavégezetlen. Saul és Jónátán, kik egymást szerették, éltekben kedvelték, a halálban sem váltak el. Gyorsabbak voltak a sasoknál, erősebbek az oroszlánoknál. Izráel lányai! Sirassátok Saul, ki gyönyörű bíborba öltöztetett, ruhátokat arannyal ékesítette. Ó, hogy elhullottak a hősök a harcban! Jónátán halmaidon esett el! **Elszorul a szívem, testvérem, Jónátán, oly kedves voltál nekem! Csodásabb volt a szereteted a nők szerelménél.** Teljesen személyes hangot üt meg, ami sugárzik a szeretettől! Ó, hogy elhulltak a hősök, elpusztultak a harci eszközök!

- **5Móz. 34, 5-8; Mózes halála és temetése:**

Ott halt meg Mózes, az ÚR szolgája, Móáb földjén, az ÚR akarata szerint.

Isten embere nemcsak az Úr akaratában élt, hanem a halála is Isten akarata szerint volt. Sok ember halála az ördög, emberölő akarata szerint van!

És eltemette őt a völgyben, Móáb földjén, Bét-Peórral szemben. Senki sem tudja még ma sem, hogy hol van a sírja. Isten egyedi akarata. Százhusz éves volt Mózes, amikor meghalt, nem homályosodott meg a szeme, és nem hagyta el életereje. Izráel fiai harminc napig siratták Mózes a Móáb síkságán, amíg el nem telt Mózes siratásának és gyászolásának az ideje. Megvolt az ideje a gyásznak, a sírásnak és a hiánya feldolgozásának, de utána tovább kellett menni.

1Móz. 50, 7-14; Jákob temetése:

El is ment József, hogy apját eltemesse, és vele ment a fáraó minden szolgája, udvarának vénei és Egyiptom összes vénei, meg József egész háza népe, testvérei és apjának a háza népe. Csak a gyermekeket, juhokat és marhákat hagyták Gósen földjén. **Még harci kocsik és lovasok is mentek vele: igen hatalmas sereg volt az. Díszes gyászmenet a temetésen, mutatta fontos ember hallt meg!** Amikor eljutottak Góren-Háátádig, amely a Jordánon túl van, **nagy és mélységes gyással gyászoltak ott; hét napig tartó gyászünnepet rendezett apjának József.** Meg van az ideje a gyásznak és az emlékezési ünnepnek a méltó bucsúztatásnak! Amikor az ország lakosai, a kánaániak látták ezt a gyászünnepet Góren-Háátádnál, ezt mondták: **Mély gyásza van Egyiptomnak.** Ezért nevezték el azt a helyet a Jordánon túl **Ábél-Micraimnak.** (az egyiptomiak rétje vagy panasza, gyász, siránkozás) **Úgy cselekedtek Jákóbbal a fiai, ahogyan megparancsolta nekik:** Volt egy végrendelet, amiben leírta Jákob temetésének részleteit! **elvitték a fiai Kánaán földjére, és eltemették Mamréval szemben, a makpélai mezőn levő barlangba,** amelyet Ábrahám a mezővel vásárolt sírhelynek való birtokul a hettita Efróntól. Miután József eltemette apját, visszatért Egyiptomba testvéreivel és mindazokkal együtt, akik elmentek vele apja temetésére.

Különleges temetések:

Anglia, tánc és ujjongás, erős hit a jövőben és a mennyeknek visszatükrözése a földön, abszolút helyes, kijelentés és erős hit nélkül nem működik!

1Móz. 35, 19-20;

Így halt meg Ráhel, és eltemették az Efrátába, azaz Betlehembe vezető úton. Sírja fölé emlékoszlopot állított Jákob. Ráhel sírjának az emlékoszlopa ez még ma is. Vándornép, még nem volt kijelölt helye a temetésre, csak az út mellett temették el. Emlékoszlop, több, mint csak az adatok feltüntetése. Fontos emlék mondatok az ott eltemetett emberről! Helyes mai gyakorlat. Pl. szüleim síremléke

Bír. 8, 32;

Azután meghalt Gedeon, Jóás fia szép öreg korban, és eltemették apjának, Jóásnak a sírjába, az abízeri Ofrában. Hová temették a halottaikat. Elsősorban természetes helyekre, barlangokba, sziklába vájt sírboltok, földbe fölé kövekből állítottak emléket. Itt családi sírhely volt, ahol már az előző generációk is nyugodtak!

Az újszövetségi gyakorlat folytatta az ószövetségi mintákat.

ApCsel. 8, 1-2;

Saul pedig egyetértett István kivégzésével. Azon a napon nagy üldözés kezdődött a jeruzsálemi gyülekezet ellen, és az apostolok kivételével mind szétszóródtak Júdea és Samária területén. **Kegyес férfiak azonban eltemették Istvánt, és nagy siratást tartottak felette.**

A hívők temetése is tartalmazott egy emberi fájdalmat az elvesztés miatt, annak ellenére, hogy látták István dicsősége halálát, valamint a menny megnyílását.

ApCsel. 9, 36-39;

Joppében volt egy nőtanítvány, név szerint Tábita, ami azt jelenti: Dorkász, vagyis Zerge. Ez a nő sok jót tett, és bőven osztott alamizsnát. Éppen azokban a napokban **megbetegedett, és meghalt. Miután megmosták, kiterítették a felső szobában.** Mivel Lidda közel volt Joppéhoz, a tanítványok, akik meghallották, hogy Péter ott van,

elküldtek hozzá két férfit, és kérték: „Késedelem nélkül jöjj át hozzánk!” Péter felkelt, és velük ment. **Amikor odaért, felvezették a felső szobába, az özvegyasszonyok pedig mind elébe álltak, sírtak és mutogatták azokat az ingeket és ruhákat, amelyeket Dorkász készített, amíg velük volt.**

Betegség és halál a hívők között is. Halott mosdatása, felöltöztetése, megsiratás. Isten embere volt, sokan szerették, mert Isten szeretetét képviselte feléjük, nagyon sajnálták az elmenetelét, nem akarták kiengedni.

Megemlékeztek azokról a jó dolgokról, ami általa jött be az életükbe.
Visszahívták, feltámadott!

A halállal és a temetéssel kapcsolatos pogány gyakorlatokat nem lehetett követni Isten népének! Bibliai tiltások!

5Móz. 12, 31;

Ne tégy úgy az Úrral, a te Isteneddél, mert azok csupa olyan dolgot tettek isteneik tiszteletére, ami az ÚR előtt utálatos, és amit gyűlöl. Még fiaikat és leányaikat is elégették isteneiknek. Pogány gyakorlat az élők és a halottak elégetése, mint Isteneiknek szánt áldozat! A halott elégetése pogány szokás! (urnatemetés > gazdasági megfontolásokból!)

Ez. 20, 31-32;

Tisztátalanokká teszitek magatokat, amikor ajándékot hoztok, és elégetitek áldozatul fiaitokat bálványaitoknak mindmáig! És én engedjem, hogy kérdezzesetek engem, Izráel háza? Életemre mondom - így szól az én URam, az UR -, nem hagyom, hogy kérdezzesetek! Semmi sem lesz abból, amin ti gondolkoztok, amikor azt mondjátok: **Legyünk olyanok, mint más nemzetek, mint a többi országok népei, akik fát és követ tisztelnek.**

A környező népek, a világ gyakorlatának követése mindig nagy kísértés volt Isten népe számára mindenben. Az Ige bátorít, hogy merjünk mások lenni, engedelmeskedve az isteni útmutatásnak! Ne égessünk halottakat!

Jel. 17, 16;

A tíz szarv, amelyet láttál, és a fenevad, meg fogják gyűlölni a paráznát, magára hagyottá és mezítelenné teszik, húsát lerágják, őt pedig tűzben elégetik.

A halott elégetése pogány, bálványimádó szokás volt, az ördögnek lesz benne része. Isten emberei sehol nem égették el a halottat, hanem tisztességgel eltemették. Ebből adódóan az Ige nem támogatja az egyre nagyobb divatú, költségkímélő halott-égető, urnás temetést.

Sehol nem látunk példát arra az Igében, hogy Isten embereit haláluk után elégették volna. Nem javasoljuk ennek a gyakorlatnak a követését!

Pl. elégetés után szétszórás, vízzel való szétszórás, vízbe szórás, urna-temetés, stb.

Temetés földi és mennyei perspektívái:

István halála földi nézőpontból: veszteség - vereség

István halála mennyei nézőpontból: győzelem –teljes diadal

Amikor temetünk fontos kimozdítani az embereket a földi perspektívákból, figyelmüket a mennyre irányítani. A mennyei-örökkévaló- perspektíva egészen más nézőpontokat hoz be és nem egy végleg lezárult reménytelen helyzettel találkozunk!

Zsolt. 116, 15;

Drágának tekinti az ÚR híveinek halálát.

Zsid. 5, 7;

Ő testi élete idején könnyörgésekkel és esedezésekkel, hangos kiáltással és könnyek között járult az elé, akinek hatalma van arra, hogy kiszabadítsa őt a halálból. És meghallgattatott istenfélelméért. A halál nem végállomás, Jézusnak van hatalma felette! Ezt kell hirdetnünk minden helyzetben!

Jn. 5, 24-25;

Bizony, bizony, mondom néktek: aki hallja az én ígémet, és hisz abban, aki elküldött engem, annak örök élete van; sőt ítéletre sem megy, hanem átment a halálból az életbe. Bizony, bizony, mondom néktek, hogy eljön az óra, és az most van, amikor a halottak hallják az Isten Fiának a hangját, és akik meghallották, élni fognak.

ApCsel. 4, 2;

bosszankodtak ugyanis azon, hogy tanítják a népet, és azt hirdetik, hogy Jézus által van feltámadás a halálból. Ezt kell hirdetnünk a temetésen is!

2Tim. 1, 9-10;

Mert ő szabadított meg minket, és ő hívott el szent hívással, nem a mi cselekedeteink alapján, hanem saját végzése és kegyelme szerint, amelyet még az idők kezdete előtt Krisztus Jézusban adott nekünk. Ez most nyilvánvalóvá lett a mi Üdvözítőnk, Krisztus Jézus megjelenése által, aki megtörte a halál erejét, és az evangélium által világhosszra hozta az elmúlhatatlan életet.

A vizsgálatnak, bátorításnak és a jó hír elmondásának különösen nagy szerepe van a temetésen.

3Móz. 19, 27-28.31;

Ne nyírjátok le halántékokról a haját! Szakállad végét ne csúfítsd el! Ne vagdaljátok be testeteket halottért, és ne végezzetek magatokon tetoválást. Én vagyok az ÚR! Ne forduljatok halottidézőkhöz, és ne tudakozódjatok jövendőmondóknál, mert tisztátalanokká teszitek magatokat velük. Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek!

Nem tudják elengedni a halott személyt és illegálisan felidézik a szellemét!

5Móz. 14, 1;

Ti az ÚRnak, Isteneteknek a gyermekei vagytok. Ne vagdaljátok hát össze magatokat halottért, a homlokotok fölött se nyírjátok le a hajatokat. Mert az ÚRnak, Istenednek a szent népe vagy te, téged választott ki az UR, hogy az ő tulajdon népe légy mindazon népek közül, amelyek a föld színén vannak.

Isten népének másképpen kell gyászolni, mint a pogányoknak! Nem szabad követni a pogány gyászolási szokásokat, mert nekünk élő reménységünk van!

Halál, elmúlás döbbenetes tény. Temetésen szembesülünk radikálisan ezzel a megváltozhatatlan ténnyel!

A hívő ember felfogása a halálról:

Péld. 14, 32;

A maga gonoszsága miatt bukik el a bűnös, de vigaszt kap az igaz, ha halálán van is.
(Károli ford. „reménysége van az igaznak”)

Isten nézőpontjából a halál nem egy reménytelen véget jelent, hanem a külső testi csomagolás romlását megsemmisülését, de a lélek és a szellem örök természetel rendelkezik az tovább él Istennél, vagy a pokolba.

A halál nem egy végleges lezárás reménytelenségben, hanem egy korszak lezárását jelenti és a „visszatérő” egy magasabb létformában folytatja tovább.

Új testet kap; 1.Kor, 15;

- Földi test (limitált képességekkel felruházva, mulandóság, romlandóság alá vetve!)
- Mennyei test (nagyobb dicsőség, örökkévalóságot hordozza, tágas téren mozog, Pl. átmegy a falon, nincsenek távolságok stb..)

Jn. 5, 24;

Bizony, bizony, mondom néktek: aki hallja az én igémet, és hisz abban, aki elküldött engem, annak örök élete van; sőt ítéletre sem megy, hanem átment a halálból az életbe.

Ez Isten embereinek a reménysége, amit a bennünk lévő Szent Szellem megerősít, hogy igaz! A halál egy átmenet az örök lét mennyei világába!

2Tim. 4, 6-8;

Mert én nemsokára feláldoztatom, és elérkezett az én elköltözésem ideje. Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam, végezetre eltétem nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró ama napon; de nemcsak énnekem, hanem mindazoknak is, akik várva várják az ő megjelenését.

Pál apostol három gyönyörű képet állít elénk, nem egy sötét reménytelen vég:

1. **Elköltözés;** a mulandóból az örökkévalóba, a romlandóból a romolhatatlanba, az alacsonyabb szintről egy magasabb létformába, az árnyékképből az eredetibe, ahol mindennél jobb lesz! Amit szem nem látott, fül nem halott azt készített Isten az Ő szeretőknek!
2. **Nemes harc;** ami egy mennyei diadalmenettel ér véget, megnyugodva a harc fáradalmaitól! Sok harcunk van az életben!
3. **Futás;** egy sportverseny képe, amikor a futó mindent beleadva célba ér és dicsőséges jutalmat kap!

Fil. 1, 20-24;

Ezért várom és remélem, hogy semmiben sem fogok szégyent vallani, hanem mint mindenkor, úgy most is Krisztust egészen nyíltan fogják magasztalni érterem, akár életben maradok, akár meghalok. Mert nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség!

Győzelem, diadal, csak nyerhetek vele! Fantasztikusan pozitív kép. Ebből a szemléletmódból erős hit és reménység jön!

*Ha pedig az életben maradás az eredményes munkát jelenti számomra, akkor, hogy melyiket válasszam: nem tudom. Szorongat ez a kettő: **vágyódom elköltözni és Krisztussal lenni, mert ez sokkal jobb mindennél;** de miattatok nagyobb szükség van arra, hogy életben maradjak.*

Zsid. 13, 7;

Ne feledkezzetek meg vezetőitekről, akik az Isten igéjét hirdették nektek. **Figyeljete életük végére, és kövessétek hitüket.** Betelve az étellel, betöltve Isten rájuk vonatkozó, jó tervét, így haltak meg!

ApCsel. 24, 15-16;

És azt remélem Istentől, hogy - amit ők maguk is várnak - **lesz feltámadásuk mind az igazaknak, mind a gonoszoknak. Ezért magam is arra törekszem, hogy lelkiismeretem mindenkor tiszta legyen Isten és emberek előtt.** Feltámadás után igaz ítélet lesz a mennyben ami eldönti az emberek örökkévaló sorsát!

2Kor. 4, 11. 13-18;

Mert életünk folyamán szüntelen a halál révén állunk Jézusért, hogy a Jézus élete is láthatóvá legyen halandó testünkben.! **Mert tudjuk, hogy aki feltámasztotta az Úr Jézust, az Jézussal együtt minket is feltámaszt, és maga elé állít veletek együtt.** Jézus feltámadása elválaszthatatlan a miénktől!

Mert minden értetek van, hogy a kegyelem sokasodjék, és egyre többen adjanak hálát az Isten dicsőségére. **Ezért tehát nem csüggedünk. Sőt ha a külső emberünk megromlik is, a belső emberünk mégis megújul napról napra.** Testi leépülés, halál közeledése ellenére nem csüggedünk el, mert élő reménységünk van. Isten előre kijelentette a forgatókönyvet, így nem bizonytalanra futunk!

Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk minden mértéket meghaladó nagy, örök dicsőséget szerez nekünk, a mennyben!

mivel nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra, mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók. Erre nézünk, ez a látásmódunk, nem a halálra és a testi romlásra! Ebből jön a hitünk és reménységünk!

1Thessz. 4, 13-18;

Nem szeretnénk, testvéreink, **ha tudatlanok lennétek az elhunytak felől, és szomorkodnátok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük.** Nem kell szomorkodnunk, gyászolnunk!

Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, az is bizonyos, (teljesen biztos!) hogy Isten az elhunytakat is előhossa Jézus által, vele együtt. Azt pedig az Úr igéjével mondjuk nektek, hogy mi, akik élünk, és megmaradunk az Úr eljöveteléig, **nem fogjuk megelőzni az elhunytakat. Mert amint felhangzik a riadó hangja, a főangyal szava és az Isten harsonája, maga az Úr fog alászállni a mennyből, és először feltámadnak a Krisztusban elhunytak, azután mi, akik élünk, és megmaradunk, velük együtt elragadtatunk felhőkön az Úr fogadására a levegőbe, és így mindenkor az Urral leszünk. Vigasztaljátok tehát egymást ezekkel az igékkel.** Van vigasztalás Krisztusban!

Jel. 14, 13;

És hallottam egy hangot az égből, amely ezt mondta: „Írd meg: **Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg, mostantól fogva.** Bizony, ezt mondja a Lélek, mert megnyugszanak fáradozásaiktól, mert cselekedeteik követik őket”.

Nincs miért szomorkodni, mert az Úrban meghaltak boldogok!

Az emberiség végső és tökéletes megvigasztalása a mennyben a halál miatt:

Jel. 21, 3-8;

Hallottam, hogy egy hatalmas hang szól a trónus felől: „Íme, az Isten sátora az emberekkel van, és ő velük fog lakni, ők pedig népei lesznek, és maga az Isten lesz velük; és letöröl minden könnyet a szemükről, és halál sem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak.” A trónuson ülő

ezt mondta: „Íme, újjáteremtek mindent”. És így szólt: „Írd meg, mert ezek az igék megbízhatók és igazak!” És ezt mondta nekem: „Megtörtént! Én vagyok az Alfa és az Ómega, a kezdet és a vég. Én adok majd a szomjazónak az élet vizének forrásából ingyen. **Aki győz, örökölni fogja mindezt, és Istene leszek annak, az pedig fiam lesz. De a gyáváknak és hitetleneknek, az utálatosoknak, gyilkosoknak és paráznáknak, a varázslóknak és bálványimádóknak, és minden hazugnak meglesz az osztályrésze a tűzzel és kénnel égő tóban: ez a második halál”.**

Az első halál amikor az emberi élet végére érkeznek, a második halálba csak azoknak lesz részük, akik nem tértek meg, rendezték kapcsolatukat az Úrral!

Fontos! Isten igazságára alapozott helyes szemléletünk legyen a halállal kapcsolatban is! **Ez a mennyből táplált hit, megtart a halál árnyékának völgyében és egy örömteli jövőképet ad, amit az ember szeretne meglátni!**
Ezeket az örökkévaló igazságokat hirdetni kell a temetésen, vigasztalva a gyászolókat!

A személyes jellegű ünnepeket bibliai mederben, Isten akarata szerint, elválasztva a közönséges dolgoktól, ünnepi formában tartsuk meg!

Az igényesség legyen jellemző ránk, tartalmi és formai dolgokban egyaránt!

A pásztorok, szolgálattévők felelőssége egy egészséges ünnepi kultúra kialakítása bibliai alapokkal!